

ל' סיון ה'תשס"ז

ממשיך ללמד לשונו לשקר- תגובה לדברי הר' אליעזר מלמד במדורו "רביבים"-חלק ב'

לפני כחצי שנה הבאנו את דברי הר' אליעזר מלמד שטען במדורו "רביבים" כי גדולי ישראל מעולם לא דברו על איסור של שירות לאומי בהתנדבות וכל האיסור היה רק כלפי שירות חובה. בצד הדברים פרסמנו את פסקיהם החד משמעיים של גדולי ישראל שמיד עם עליית הנושא של "שירות לאומי בהתנדבות" פסקו אודותיו איסור חמור וחלקם אף השאירוהו כדין שירות חובה בגדר ההלכתי החמור- ייהרג ואל יעבור".

הנתונים שפורסמו על ידינו נשלחו ע"י מאן דהו לר' אליעזר מלמד והלה השיב:

"כבר קיבלתי מכתב עם קצת ציטוטים מרבנים חשובים, שכותבים שאסור אף להתנדב במסגרת ה"שירות לאומי". ואתה הוספת עוד מקורות על דברי קודמך. ואף אני חוזר על דבריי. שחובה לציין, כי המציאות מכחישה את יסוד הטענה. נכתב: "ובהיות כי ברור שרובם ככולם של המתגייסות יתקלקלו ויתדרדרו הן באמונה ודעות והן בקדושת בת ישראל ושמירת הדת". וברור שהמציאות אחרת. יש מקום לבדוק עם הרבנים הנכבדים, האם לאחר שהתברר שהמציאות שעל פיה כתבו את דבריהם אינה כפי שחששו, האם עדיין לדעתם יש איסור. שאם ישארו בדעתם, דבריהם בתיובתא".

כלומר, במקום להודות: שקרתי במצח נחושה כשאמרתי שגדולי ישראל לא אסרו שירות לאומי בהתנדבות הוא פשוט מבטל את דברי גדולי ישראל מפני שהמציאות (כפי שעיוור כמו הר' אליעזר מלמד רואה אותה) מכחישה את יסוד טענתו של מרן ה"קהילות יעקב" שכתב בפסק נגד השירות הלאומי

וז"ל "ובהיות כי ברור שרובם ככולם של המתגייסות יתקלקלו ויתדרדרו הן באמונה ודעות והן בקדושת בת ישראל ושמירת הדת". וא"כ לאחר שהתברר שהמציאות שעל פיה כתבו את דבריהם אינה כפי שחששו" יש לברר עמהם האם עדיין לדעתם יש איסור, ועוד מוסיף שאם ישארו בדעתם דבריהם יהיו ב"תיובתא"...

בגליון האחרון של "בשבע" התייחס שוב הר' מלמד לשאלה והציג את השאלה הבאה (למותר לציין שהר' מלמד הוא זה שממציא את השאלות כדי שלא יזהו את שקריו) וז"ל:

שאלה: כיצד כבוד הרב כתב שאין איסור להתנדב לשירות הלאומי, והלא ה'חזון איש' כתב שזה איסור "ייהרג ובל יעבור". וכך כתב (אגרות החזו"א ח"א אגרת קיא): "ואנו שומעים איומים להתנפל עלינו ולהוציא הבנות מחיק אימותם באלימות ובאגרופים, ודמעת העשוקים כנחל, פן ח"ו יפגעו בבבת עינם בבנותיהן היקרות להוציאן לרעות בשדות אחרות... הריני פונה אל לבן הטהור לחגור שארית כוח שלא ליתן שום אפשרות של כפייה על הצעירות נגד מצפון שלהן". ושם באגרת קיב: "ביחס לכפייה... רגשות נפשי מורה ובאה שהוא עניין של ייהרג ואל יעבור, ואולי גם מנקודת הלכה כן..."

תשובה: ברור לי שגם היום, אילו היו מטילים על הבנות גיוס בכפייה למסגרת שירות לאומי, היה צריך ללחום נגד זה בכל תוקף. וזה אכן קרוב להיות ככפיה על דת, שכן על ידי הכפייה היה חשש סביר שיכריחו בנות להיות במסגרת שאינה הולמת את רמתן הדתית, והיו גורמים לחלק מהן לרדת בשמירת מצוות. עוד חשוב לשים לב כמה דייק ה'חזון איש' להגדיר את עמדתו: "רגשות נפשי מורה ובאה שהוא עניין של ייהרג ואל יעבור, ואולי גם מנקודת הלכה כן". מכל מקום מדבריו של ה'חזון איש' זצ"ל מתברר שצדקתי בדבריי, שההתנגדות החריפה היתה כנגד גזירת כפייה, וגם הרבנות הראשית דאז התנגדה לכך, אבל לא דובר אז על מסגרת של התנדבות, לפיה הבת יכולה לבחור מקום הגון, שבו תוכל להתנדב ולתרום.

ובכלל, כיצד אפשר לומר שבת שעוזרת לקשישים או ילדים, וזאת בהשגחה של רבנים או אנשי חינוך, עוברת באיסור של "ייהרג ובל יעבור". זהו דבר שלא ניתן להעלות על הדעת, וקשה להאמין שיהיה רב שיאמר כך.

כלומר, הר' אליעזר מלמד חוזר ומכחיש כי גדולי הדור אסרו

שירות לאומי בהתנדבות, גם לאחר שהופנה כבר לפני חצי שנה על ידי שואליו למקורות ברורים על איסור יהרג ואל יעבור בנושא זה ועוד כותב שדברי כל גדולי ישראל שפסקו על שירות לאומי בהתנדבות ייהרג ואל יעבור הם דברים שלא ניתן להעלות על הדעת...

שמעתם??דברי מרן ה"קהילות יעקב", דברי מרן הגרא"מ שך, דברי מרן ה"בבא סאלי" ושאר גדולי ישראל הם דברים שלא ניתן להעלות על הדעת..

אבל אפשר להבין את הר' מלמד..סוף כל סוף הוא צריך שהבנות ההולכות אחר הבליו תלכנה לשירות לאומי, שכן רק מי שיכולה להפקיר עצמה לטובת השירות הלאומי תוכל אח"כ גם להפקיר את ילדיה בידי הר' אליעזר מלמד וחבריו ורק כך תמשיך ה"ישיבה" שלו בהר ברכה להתקיים...

למאמר זה התפרסמו 0 תגובות.